

Frälsarkransen: Fördjupningen, 3. Mer om glädjen

Bidrag från Martin Lönnebo
Senast uppdaterad 2010-05-25

Bibelns kortaste vers är verkligen kort, den består endast av två ord, men vilka ord: "Be alltid." Man kan även kalla den bibelns längsta vers, för "alltid" saknar alltid slut.

Ordet alltid kan upplevas som övermäktigt tungt. Vem klarar av att ständigt be? Men svaret är nära. Bibelns kortaste vers föregås av den näst kortaste: "Var alltid glada." Där återkommer ordet alltid, men nu i sällskap med det älskade ordet glädje. Hur kan det komma sig?

Svaret är: Bönens väsen är inte en ständig upprepning av ord (endast en bönekvavn klarar av att ständigt snurra) utan gemenskap med Gud. Och kännetecknet för denna är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbesinning. Lättast att känna igen av dessa är glädjen, det är en tydlig och enkel känsla.

Vi kan nog utgå ifrån att Paulus talar av egen erfarenhet både beträffande vikten av att söka glädjen, och härligheten i att äga den. Han hade efter sorger och bedrövelser och stor kamp under lång tid kommit till de djup där den ständiga glädjen bor. Nyckelordet hos Paulus är "i Kristus". I denna nya andens verklighet bor den gudomliga glädjen.

Även i lidanden och bedrövelser finns, under allt, denna glädjens sorlande källa. Den är Herrens närvaro. "Gläd er i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er!" Man hör iver i rösten. Han vet att vi alla för livets skull behöver glädje. Han vet hur den helar det trasiga och frigör människans krafter. Den rätar ryggen och gör ansiktet ljust.

O att Frälsarkransen blir lik en blomsterkrans, som man pryder sig med till fest.

Det är inte endast den blå pärlan som innehåller glädje, det gör alla, även de enkla avlånga. Den bruna och den svarta innehåller dyrvunnen men bestående glädje.

När du griper Frälsarkransen, kan du säga till ditt hjärta: Detta är en krans för glädje. Låt sorgerna fara.

En djup källa till glädje, ja vår mest bottenlösa, är kärleken i alla dess former, med agape som den skönaste.

Bönen blir ett lätt ok att bära först när den lyfts av kärlek. Det blir ofta tungt med förbön, du känner den endast som en börda. Du dessutom dåligt samvete för att du försummar den, vilket gör förbönen ännu mer motbjudande. Du har kommit in i den vanliga onda cirkeln av krav och olust. Då är det dags att söka hjälp i kärleken. Se de ansikten framför dig som du verkligen bryr dig om, ett efter ett. Du behöver inte anstränga dig i att hitta på fina böner. Du ser med ömhet på de dinas ansikten, och överlämnar ett efter ett i Guds goda omvårdnad. Det är bön. Du ser ett klart vatten. Du tänker på all den glädje det gett och ger. Du börjar att känna glädje. Det är meditativ bön. Du vet att du, utan hörbara ord, tackar Gud för att du får bo på den underbara blå vattenplanen.

Glädjen å sin sida ger kärleken lätta fötter. Aposteln Paulus skriver: "Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, icke med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare." Glädjen liknar solen. Den ger liv. Det blomstrar och växer omkring människor med glädje. Det syns i blicken och på gången,

det hörs på rösten, det känns i hjärtat.